

Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp
Tuần Báo Phát Triển Điện Năng

Điện thư: bientap.tbptdn@gmail.com Web: WWW.VOVINET.ORG

Tuần báo Điện Khí Phân Giải, dành riêng cho bạn đạo thực hành Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp

Số 1259 25 tháng 8 năm 2019

Qui Y

*Qui y chánh pháp chắng bàng hoàng
Tự giác tự minh trí rõ ràng
Uyển chuyển không ngừng nay được độ
Tự tu tự tiến chắng còn phiền*

Lương Sĩ Hằng

Mục Bé Tám 1993

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải toả uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,

Bé Tám

Phần câu hỏi của Mục Bé Tám dành cho buổi sinh hoạt tại thiền đường:

- 1) Cảnh động loạn có ích gì cho tâm thân hay không?
- 2) Sự phát triển của tâm linh thì phải phát triển cách nào mới đúng mức?
- 3) Sự trừng phạt của Trời thể hiện nơi lãnh vực nào nhiều nhất?
- 4) Người tu thiền chừng nào mới thấy rõ phân hồn tiến hóa?
- 5) Hôm nay Bé phải đi gặp bạn đạo ở Thiền Đường Vancouver, đông người Bé có mệt không?
- 6) Sau sự thất bại ai ai cũng muốn tự khôi phục thì phải làm sao?
- 7) Những người nhà giàu có quý lấy họ hay không?

1)02-06-93

Hỏi: Cảnh động loạn có ích gì cho tâm thân hay không?

Đáp: Cảnh động luôn luôn có hai chiều, thứ nhất là tự hủy hoại thần kinh từ khối óc cho đến ngũ tạng. Ngược lại người tu thiền thì sẽ có cơ hội đo lường sự thanh tịnh của chính mình, nếu người tu tìm được tịnh trong động thì mới thật sự là tịnh.

Kệ:

*Thực hành phát triển chuyển tâm linh
Chẳng có sân si mới cứu mình
Thanh tịnh đường tu không gián đoạn
Thực hành chơn chánh lại càng minh*

2) 03-06-93

Hỏi: Sự phát triển của tâm linh thì phải phát triển cách nào mới đúng mức?

Đáp: Thừa sự phát triển của tâm lẫn thân thì phải hành pháp, nhiên hậu điện năng từ cơ tạng cho đến khối óc mới được khôi phục trở lại tự nhiên và hồn nhiên được. Khi trở lại tự nhiên và hồn nhiên thì mới có cơ hội cảm thông nguyên lý của Trời và Đất. Chỉ có thực hành tiến hóa theo trình độ, chẳng còn ôm ấp sự thối mắc nữa, thật sự hướng về thanh tịnh mà phát triển tâm từ bi.

Kệ:

*Khai thông chẳng có sân si động
Hướng thượng thanh cao chuyển một vòng
Điên giới không còn gieo thối mắc
Thực hành chơn pháp trở về không*

3) 04-06-93

Hỏi: Sự trừng phạt của Trời thể hiện nơi lãnh vực nào nhiều nhất?

Đáp: Thừa sự trừng phạt của Trời thể hiện nơi bệnh hoạn nhiều nhất, rất công bằng, tâm làm thân chịu, không thể kêu ca và than ván được. Người tu thì phải tự giữ nghiêm luật của Trời Đất mà sống, thì lại được yên vui hơn, lúc chết sẽ được dễ dàng hơn.

Kệ:

*Từ bi giải tỏa mê hồn trận
Thức giác bình tâm hiểu nghĩa ân
Một mối ái hòa lòng tự chuyển
Thân bình tâm đạo chẳng còn sân*

4) 05-06-93

Hỏi: Người tu thiền chừng nào mới thấy rõ phần hồn tiến hóa.

Đáp: Thừa người tu thiền, giữ nghiêm luật tu học và thực hành đúng pháp thì thấy rõ hồn vía trong lúc nhập định, thì mới chứng minh được, ta đã rời khỏi thể xác, ra vô dễ dãi, óc nhanh tánh nhẹ trí sáng, có thể hòa tan với mọi giới để tiến thân.

Kệ:

*Dựng xây xây dựng ân cần tiến
Chẳng có âu lo chẳng có phiền
Giá trị vô cùng tâm tự đạt
Trời thương Trời độ cảm giao liên*

5) 06-06-93

Hỏi: Hôm nay Bé phải đi gặp bạn đạo ở Thiên Đường Vancouver, đồng người Bé có mệt không?

Đáp: Thưa Bé gặp càng đông càng tốt, Bé sẽ có nhiều anh chị em hơn, vui trong tình thâm đạo pháp, ý lời chơn thật hơn, mọi người sẽ hoan hỷ cảm nhận sự vui thanh tịnh hơn ngày thường.

Kệ:

*Nhìn người thấy rõ ánh gương trong
Trí não phân minh chuyển một lòng
Tinh tấn tu hành gieo đạo pháp
Tâm linh phát triển trí thông dong*

6) 07-06-93

Hỏi: Sau sự thất bại ai ai cũng muốn tự khôi phục thì phải làm sao?

Đáp: Sau sự thất bại của trường đời thì phải quyết tâm tu học, tức là dày công sửa chữa tâm linh trong chu trình tiến hóa, thì cuộc đời sẽ bớt khổ và cuộc sống càng ngày càng thanh tịnh hơn, nhận pháp tu thiền, thực hành đứng đắn, thì tâm thân sẽ được an lạc, vui trong thanh tịnh và sáng suốt hơn là giựt giành mà suốt kiếp chẳng đi đến đâu, ngược lại chịu dày công tu học thì sẽ khôi phục được một số vốn của tâm linh, thì mới thấy được chơn tà ra sao.

Kệ:

*Thương yêu tái tục hướng về Trời
Hồn xác an khương sống thanh thoi
Đại nguyện chơn hành tâm thức giác
Cảm minh đời đạo sống đời đời*

7) 08-06-93

Hỏi: Những người nhà giàu có quý lấy họ hay không?

Đáp: Những người nhà giàu lúc nào cũng sợ mất của, lúc nào cũng quý của hơn là quý ngũ tạng của họ, cho nên xảy ra những bệnh ngặt nghèo nan y. Vì họ tưởng lầm là những món ăn hàng ngày của họ là món thực phẩm thượng hạng, không dè dặt và đang hại mình mà không hay. Ăn ngon ngủ kỹ bệnh nhiều, tiền của áp đảo tâm hồn không yên. Ngược lại người tu thiền Vô Vi, áp dụng đúng pháp chỉ có khoẻ mạnh từ tâm lẫn thân, trí óc minh mẫn, dư thừa từ quang bố thí chơn ngôn cho những người được gần mình, dần thân cứu đời thay vì lo âu, tự làm rối loạn thần kinh và nội khoa tâm lý, lắm lúc bức tức không lối thoát.

Kệ:

*Bí vì có xác không hành thông
Tâm trí không thông tạo cái còng
Tập quán gây nên trì trệ khổ
Điên năng loạn xạ khó mà thông*

CÙNG ĐỌC THƠ ĐỨC THẦY

Đường đi thật

*Thực hành một pháp chẳng ôm hai
Phát triển tâm linh tự tiến hoài
Dứt khoát tình đời tâm đạt thức
Chiều sâu tâm đạo rõ thanh đài.*

*Đường đi nghìn dặm chẳng sai,
Thực hành chất phát tiến hoài không ngưng.
Cần khôn vũ trụ tiến từng,
Vô cùng thông suốt tưng bừng cảm thông.
Trong vòng định luật hóa công,
Dựng xây xây dựng một lòng tự tu.
Thức hồn tiến hóa ngao du,
Tình Trời cao đẹp tự tu hoài hoài.
Khí thanh Trời độ chẳng sai,
Dày công tu luyện hai vai nhẹ nhàng.
Cùng chung huynh đệ bạc bàn,
Hồn tu hồn tiến hồn an đời đời.
Dù cho thể xác xa rời,
Trí tâm vẫn tiến vẫn vui lòng sâu.
Cần khôn vũ trụ cơ cầu,
Thực hành chánh pháp tạo tàu về quê.
Cảm thông nguyên lý muôn bề,
Dở hay cũng tại lòng mê cõi trần.
Tự mình thanh tịnh xét phân,
Nghĩa ân đời đạo ân cần dựng xây.*

Kính bái,

Lương Sĩ Hằng

Cocoa, Florida, 03-11-1995

TRÍCH BĂNG ĐỨC THẦY THUYẾT GIẢNG

Tận Diệt Si Mê (tiếp theo)

Paris, ngày 6 tháng 11 năm 1984

Cho nên chúng ta thấy rằng, sự tiến hoá đời đời! Qua thanh lọc thì được cao siêu hơn, hữu dụng hơn, sáng suốt hơn! Thì ngày hôm nay chúng ta làm gì đây? Huynh đệ tử muội chúng ta đang ngồi đây để làm gì? Đang thanh lọc cái gì? Chúng ta nói chúng ta đang tu, tu để làm gì? Tu để lập lại trật tự! Mà lập lại trật tự để làm gì? Để chứa đựng thanh quang? Thanh quang là cái gì? Khi tôi nhẹ tôi mới cảm thấy thanh quang! Hàng ngày các bạn đang hưởng thanh khí điển của cả càn khôn vũ trụ, mà nói ra tới thanh quang thì các bạn phủ nhận, phủ nhận!

Hỏi các bạn thanh tịnh ngồi đây, ai cho tôi sự sống đây? Ai cho tôi sự nhẹ nhàng đây? Vậy các bạn tìm chiều sâu của sự nhẹ nhàng nó vô cùng tận! Cho nên các bạn thanh tịnh mới tìm ra! Thì chúng ta cần sự thanh tịnh, Và thanh tịnh là gì? Là trật tự. Mà chúng ta trở về với trật tự, chúng ta đâu còn chấp mê, trách người này, oán người kia, hữu ích gì cho ta? Chỉ làm loạn cho chính mình mà thôi! Mà sửa mình, thì đi tới sự sáng suốt và thanh tịnh! Còn trách người khác là làm loạn cho chính mình! Tại sao chúng ta còn ngu muội, lại làm loạn cho chính ta, không giúp ta lại làm loạn cho ta?

Cho nên chúng ta nghe đó, bỏ không nghe, không nghĩ quá khứ và cũng không nghĩ tương lai! Thì đâu các bạn cũng đi được, lúc nào bạn cũng giữ sự thanh tịnh! Tôi đã nói, sự thanh tịnh và sáng suốt đến với bạn, bạn làm một việc bằng mười người làm! Bạn nghĩ một việc chút xíu thôi nó tràn giang đại hải, nó mở trong tâm thức các bạn, an ninh vô cùng, trước sau như một, trên dưới như một. Chơn tâm của các bạn là vô cùng thanh thoát!

Cho nên các bạn còn ở trong tranh chấp, tranh chấp hiểu một mặt và không hiểu một mặt, cũng đâm ra phê phán! Tại sao các bạn không chịu phê phán lấy các bạn, tại sao các bạn không kiểm soát lấy sự sai lầm của chính bạn. Cố gắng đi bạn, kiểm soát sự ai lầm của chính ta, ta mới có cơ hội tiến! ! Nếu kiểm soát sự sai lầm của người khác, ta chỉ có thụt lùi và xa cách!

Cho nên sự thành công của chư Phật đều bị phê bình. Sự thành công của chư tiên đều bị phê bình! Giai đoạn tiến tới thành công đều là bị phê bình, là ngu muội, là điên rồ, không biết sống. Cũng như một vị Phật, bỏ tất cả đi tu là không biết sống. Hiện tại các bạn bỏ những sự tranh chấp, thì thế gian cho các bạn là ngu. Nhưng mà sau cái ngu, thì các bạn đi đứng đâu! Tại sao ngu lại đứng đâu? Tôi bỏ gánh nặng rồi, thân tôi nó nhẹ nhõm. Đó là các bạn đã giải được nghiệp! Các bạn còn ôm gánh nặng, làm sao các bạn giải nghiệp được? Tâm thức các bạn phải bỏ ngay tức khắc, không dính dấp, không liên hệ. Thì sự sáng suốt của các bạn nó sẽ bùng phát ra.

Đạo là tự nhiên trong tâm, mà các bạn đem ô trược lại đè nó, nó làm sao nó phát triển nổi. Các bạn phải hiểu điều này! Không nên đẩy ta vào trong chỗ eo hẹp! Phải lui trở về vị trí sáng suốt vô cùng! Từ bi là sức mạnh! Vậy chứ các bạn tu đến nay, các bạn đã hiểu được từ bi và đã thực hiện từ bi chưa? Luôn luôn trong tranh chấp, không làm mà chỉ chấp không! Người khác lại làm, bị phê bình, bị oán trách. Đi oán trách người ta và phê bình người ta và oán trách người ta. Nhưng mà những người thanh thoát đó là họ nhện. Họ luôn có cơ hội nuôi cái đức nhện nhục của họ hơn. Họ bị phê bình, họ bị pha dèm, nhưng mà tâm thức họ lúc nào cũng thanh tịnh trong tinh thần cứu độ! Vì họ đi trước, họ hiểu việc phải làm, và chính họ phải làm luôn luôn và không ngừng nghỉ, họ mới qua được tai nạn. Mà chính ta là người tranh chấp, tại sao chúng ta tai nạn nhiều? Bình tâm đi các bạn, để thấy rõ, ta cần tu, cần giải thoát! Chúng ta

đã ý thức rõ, chúng ta xuống đây để học hỏi và tiến hóa, chứ không phải xuống đây đung đầu vô sự tranh chấp mê muội. Phải nhớ điều này. Cho nên phải biết tha thứ! Tha thứ trước mới thương yêu sau! Miệng nói thương yêu mà không biết tha thứ thì không bao giờ có giá trị đối với chúng sanh!

Cho nên chư Phật lúc đi tu cũng bị mang tiếng, chư tiên cũng bị mang tiếng, đồ vô dụng! Nhưng mà ngày hôm nay những người đã bị đau khổ rồi, bị đời vầy xéo rồi, bị sự chà đạp liên tục rồi, mới quý những vị đó, và thấy những vị đó ở trong sự chà đạp, mới vun bồi được dũng chí, và ở trong sự chà đạp, người mới đạt được ý nguyện từ bi!

Sau cơn đau đớn, thì tràn đầy tha thứ, thấy khả năng của chính hành giả vô cùng tận, rồi mới trở lại thấy sự sai lầm của chính mình. Càng thấy sự tăm tối của chính mình, càng cố gắng tu hơn, càng thấy rõ sự ngu muội của chúng ta mới thấy phải tu hoài hoài!

Các bạn thấy mặt các bạn dơ hôi các bạn còn đi rửa mặt, hưởng hò gì các bạn thấy tâm thức các bạn tăm tối, rồi các bạn không tạo cho nó sáng sao? Cho nên khi chúng ta thấy tâm thức của chúng ta nặng nề, vì cái lý tranh chấp của cái lưới trần, mà nó cuồng cuồng, nó lôi cuốn chúng ta càng ngày càng đi xuống trong tà dâm. Chúng ta từ chối nó để đi lên, mà các bạn cứu cả nó luôn. Khi các bạn được lên cao rồi, thì cứu cả hai, chớ không phải giết một và cứu một. Cho nên chúng ta càng ngày càng tu, phải thành thật nhìn nhận sự sai lầm của chính mình, sự bộc phát bất chánh trong tâm thức của chúng ta, đã oán trách người khác một cách vô lý tăm tối mà không chịu nghiên cứu, để đi tới, chúng ta mất cơ hội tiến hóa!

Cho nên tôi thấy rằng, những người Vô Vi phải nên thực hành, chớ không nên dùng lý thuyết. Tôi đã nói có hai loại người hiện tại? Mới có sơ sơ phát triển cũng có hai loại, một loại Vô Vi lý thuyết, nói không mà không hành, thì tự giam hãm phần hồn của họ ở tương lai. Còn người hành mà không nói, thì tự cứu thoát người. Cho nên cái tu phải thực hành. Bất cứ môn phái nào ở thế gian, phải thực hành mới có kết quả. Cả cái nghề nghiệp làm ăn ở thế gian, chúng ta không nhúng tay vào việc và không chịu trách nhiệm thì việc không bao giờ thành. Phải đích thân trách nhiệm việc mới thành. Các bạn thấy rõ chưa? Cuộc đời của các bạn thực hành được một giai đoạn, thì các bạn gặt hái được một tâm linh sáng suốt. Các bạn làm được một điều công quả, thì Trời sẽ trả lại cho các bạn đầy đủ, không thiếu. Mà nếu các bạn làm được một chút công quả mà các bạn kể lể, thì chính các bạn từ chối món quà của Thượng Đế mà thôi. Cho nên con người Vô Vi rất dũng, tôi đã được gặp rất nhiều anh em, cũng như ở bên Mỹ, tôi đã gặp! Người ta không biết kinh kệ nhiều, không biết tu hành nhiều, nhưng mà sự phát tâm của họ rất cao, họ nghèo thật, họ dám hi sinh của cải, họ dám hi sinh nhân lực của họ, để xây dựng một thiền viện để cho mọi người có cơ hội để tới đó, tự thức, sửa tâm sửa tánh, sau cơn động loạn sai lầm của chính mình, tới đó cảm khẫu mà để thấy mình là ai. Và chính những người đang xây dựng nơi đó là toàn những người nghèo, không phải giàu, làm lưng lao động, dành dụm, nhưng mà phát đại nguyện đóng góp, không phải xảo trá! Hạnh rất cao, rất đáng phục. Hỏi mỗi người của chúng ta khắp năm châu, có tinh thần đó, vậy chớ huynh đệ tỷ muội chúng ta ở thế gian, thấy rõ sự đoàn kết là tòa sen không? Tinh thần đoàn kết, hạnh hi sinh cao cả phải tòa sen không? Cho nên một số người anh em ở bên Mỹ, đã làm điều này, bị pha dèm bị chửi bới, bị đủ thứ hành hạ của đời nhưng mà tâm người vẫn tha thứ và cười vui, bỏ sự tranh chấp, trở về với thanh tịnh, trở về với ý chí giải thoát, cho nên mới phát tâm lập một cái thiền viện nho nhỏ, để làm thí điểm cho các nơi ở tương lai, tôi rất cảm động! Tôi nghèo, tôi nhịn ăn nhịn xài, cũng phải đóng góp, không thể nào từ chối!

Cho nên mỗi người chúng ta, mỗi người làm một chút, thì việc lớn nhỏ cũng thành, một cách tốt đẹp! Nếu chúng ta còn ở trong tranh chấp, phê phán và không xử dụng khả năng sáng suốt của chính mình, thì hạnh từ bi kiếp nào mới có. Cho nên chúng ta phải khen, thấy rõ ràng những người phát tâm từ đáy lòng của họ, họ vì mọi người, tâm thức họ vì mọi người, và họ đã thấy sự sai lầm của họ quá nhiều. Họ muốn làm một điều sáng suốt để tận diệt những sai lầm của chính họ, cho nên họ mới lập hạnh hi sinh như vậy.

Tôi thấy tinh thần tu học của Vô Vi chơn chánh, làm đúng theo những gì tôi đã và đang làm, thì chúng ta mới thấy sức mạnh và khả năng sẵn có của chính mọi người, tiềm tàng trong sự thiên định, chứ không phải tiềm tàng trong lý thuyết. Nhiều người xem sách, đọc sách, mượn lý thuyết bên ngoài, nhưng mà kỳ thật không sử dụng sự sáng suốt bên trong của chính mình. Thì đó là trị trệ mà thôi, vì lời nói lý lẽ của chúng ta không đem vào trong tâm thức được, vì khả năng của các được bạn bao nhiêu độ thì các bạn phải xây dựng tiến hóa lên, thì các bạn mới có kết quả! Còn đi lượm của người ta, trở về với chính mình thì không bao giờ có kết quả! (còn tiếp)

Đề tài suy gẫm

Nhứt tu thị nhị tu sơn

Bạn đạo : *Thưa Thầy, Nhứt tu thị nhị tu sơn là sao?*

Đức Thầy : Đó ! Cho nên, cái thời này nó thay đổi hết rồi, những vị tu chùa rút cuộc rồi họ thấy: “Không được !”; họ bỏ ở đó, họ đi tu ở chỗ khác. Nhưng mà họ thấy tiến nhiều hơn ; họ thấy họ gánh vác và họ đang trả nợ. Họ thấy duyên là gì, nghiệp là gì ; họ thức tâm hơn, đó cái hạnh hy sinh họ cao hơn ; còn cái kia là phải ở trong cái quy củ, khung cảnh đó thôi, ngoài khung cảnh đó anh không tiến được; vậy thì cái mức tiến hóa vô cùng của tâm linh ở đâu ? Phần hồn là bất diệt mà, ông Phật nhập niết bàn bởi vì phần hồn chứ ông Phật nhập niết bàn bởi cái xác đâu ! thấy không ? Chúa cũng vậy, vô cùng ! mà tại sao mình không chịu kích thích để tiến về vô cùng mà mình ở trong cái con khung bị chèn ép, bắt buộc, thì không có tiến nổi.

Cho nên, thương gia cũng tu được; cái gì cũng tu được, đã và đang tu; có vợ có chồng là đã và đang tu, đương nhiên là học có chữ “Nhẫn” mà thôi ! tất cả chúng sanh ở đây đang học chữ “Nhẫn” mà chưa thành đó thôi ! Học xong chữ “Nhẫn” là thành đạo. Thành ra, tôi thấy rằng cái Đạo bây giờ nó phải mở ra, không có thể khép ở trong cái khuôn được ; nhưng mà tất cả mọi người không bằng lòng cũng phải bằng lòng.

Mình thấy: Cô gái mới lớn lên, lấy chồng, rồi đẻ con, rồi mang nghiệp : phải lo phục vụ đứa con, bao nhiêu tình thương trút vào cho con ; hạnh hy sinh càng cao thì càng vui ; thấy không ? Để làm cho cái thức hòa đồng nó mở ra. Cho nên, mỗi ngày mỗi tu, mỗi thức mỗi thấy, nghĩa là, “Ông Trời rất thông minh ; ông Phật rất thông minh : tại sao không phạt tội ăn cướp ? Phạt rồi đó chứ : nó mang xác xuống thế gian là đã giới hạn nó rồi : Sanh, Lão, Bệnh, Tử, Khô, kích động và phản động, để cho nó thức tâm. Chính ông Trời là cái xác đang quản lý tâm thức nó ; nó không có làm gì hơn hết : nó dữ, nó nói thiệt hung, nhưng mà rồi là nó cũng phải bị bệnh chết à ! Cái luật đã có rồi. Cho nên, đừng có lo cho chúng sanh nhiều mà động ; kì thật mình lo tu là mới độ chúng sanh . Thành ra chúng tôi tu là trong cái tự động, tự giác : tự giác, giác tha ; phát triển là để tu mà thôi ; thực hành.

(Vấn đạo Bangkok 1984)

KSC SỨC KHỎE VÀ TÂM LINH ÚC CHÂU 2020

THÔNG BÁO

Ban tổ chức Khóa Sống Chung “Sức Khỏe và Tâm Linh” xin trân trọng thông báo:

Kính mời quý bạn đạo đến tham dự khóa sống chung tại Suối Nước Nóng Moree từ ngày Thứ Bảy 28 tháng 03 năm 2020 đến ngày Thứ Bảy 04 tháng 04 năm 2020 -Ra về (7 đêm).

Địa điểm: Gwydir Motel & Carapark, Thermal Pools.

Vùng Suối Nước Nóng Moree, NSW, Úc Châu.

Địa chỉ: Góc đường Newell Highway và đường Amaroo Drive, Moree NSW 2400.

Bạn đạo tự đem theo drap trải giường và khăn tắm, đồ tắm suối Nước Nóng, một bộ đồ trắng giản dị (không cần áo dài hay áo vest) để bận vào ngày khai mạc 29/3/2020 và ngày bế mạc 03/4/2020.

Ăn thực: Ăn sáng tự túc. Ăn trưa và tối do bạn đạo phát tâm phục vụ.

Xin quý bạn ghi danh sớm để chúng tôi đặt phòng vì số phòng tại trung tâm suối nước nóng Moree rất giới hạn. **Hạn chót ghi danh là ngày 01/12/2019** -hay sớm hơn vì số phòng giới hạn, xin bạn đạo ghi danh càng sớm càng tốt để giữ chỗ.

Liên lạc ghi danh:

Anh, Chị Ngô Văn Lệ (Mob): 61 468 429 669, (nhà): 61 398 177 016,

Chị Wan thị Bích Liễu (Mob):61 434 144 976, (nhà):61 394 322 690, Email: ihsanlie@tpg.com.au

Chị Nguyễn Thị Duyên (Mob): 61 430 486 845, Email: duyenvovi57@gmail.com

Bạn đạo tại Á Châu (Việt Nam) xin liên lạc:

Chị Trần Thị Ngọc Thủy

Tel. 09 1926 0151

Email: truongchungthuy@gmail.com

Bạn đạo tại Việt Nam xin lưu ý: Để giúp cho BTC làm việc hữu hiệu hơn, xin quý bạn liên lạc với chị Thủy để làm danh sách xin giấy mời, và **thời hạn chót xin giấy mời là ngày 01 tháng 11 năm 2019. BTC sẽ không thể cung cấp giấy mời cho bạn đạo ghi danh trễ sau thời hạn trên.**

PHIẾU GHI DANH

KHOA SỐNG CHUNG SỨC KHỎE VÀ TÂM LINH ÚC CHÂU 2020

Thời gian từ : 28/3/2020 đến 4/4/2020 (ra về) (7 đêm) tại vùng suối nước nóng Moree.

Họ/Tên (theo passport):Nam : [] Nữ : []

Địa chỉ :

Thành phố : Mã số vùng: Quốc Gia:.....

Điện thoại:Email :

Thuộc Thiên đường/Hội Ái Hữu VôVi:

Tên người thân (liên lạc trường hợp khẩn cấp):

Điện thoại người thân :

Hạn chót ghi danh và đóng lệ phí: **01/12/2019**

(hoặc sớm hơn, trong trường hợp hết chỗ, vì số phòng rất giới hạn).

Trường hợp hủy bỏ ghi danh:

* Hủy bỏ trước ngày **31/12/2019**: hoàn tiền lại đầy đủ. Hủy bỏ tham dự sau ngày này sẽ không hoàn trả lệ phí tham dự (vì đã đóng tiền cho Motel rồi).

Lệ phí KSC:

Cabin 2 phòng ngủ, 2 người: **\$AUD 310** mỗi người/7 đêm

Cabin 1 phòng ngủ, 2 người: **\$AUD 280** mỗi người/7 đêm

Cabin 2 phòng ngủ, 3 người: **\$AUD 250** mỗi người/7 đêm

Cabin 2 phòng ngủ, 4 người: **\$AUD 220** mỗi người/7 đêm

Chi tiết xin xếp phòng:

Tên họ:

Xin được xếp phòng chung

với:

với:

với:

Lệ phí KSC xin trả bằng tiền Úc, \$AUD.

Xin liên lạc với người ghi danh ở địa phương của mình để biết số account đóng tiền.

HƯỚNG TÂM CẦU NGUYỆN

Quý đạo hữu kính mến,

Xin quý đạo hữu cầu nguyện cho Cô Bùi Thị Phương Châu (Con gái của đạo hữu Bùi Philippe) từ trần ngày 21/08/2019 tại Les Ulis (Ngoại ô Paris), hưởng dương 32 tuổi, được siêu thăng tịnh độ.

Cảm ơn quý đạo hữu

Hội Ái Hữu Vô Vi Pháp Quốc

Tiểu-Ngạo Thiên-Trang

*Vẫn người, vẫn cảnh, vẫn trần-gian :
Ngày tháng trôi qua rất nhịp-nhàng !
Ấn-chứng phô-bày trong Điện-Giới ;
Ao-huyền diễm-đạt chốn thiên-trang.
Tung-bùng Đạo-Pháp hoài rao-giảng ;
Náo-nhiệt người tu cứ rộn-ràng...
Nhắm mắt hôn-trâm mê với Điện ;
Xả Thiên mở mắt lại vênh-vang !*

Toulouse, ngày 21-08-2009.
Kính bút,
Trịnh Quang Thắng.

=====

Hãy Hít Thở và Niệm Phật

Ganh tỵ so đo bởi tại lòng

Chăm lo tu học trở về không

Nâng cấp tham sân đời luyến ái

Từ bi cứu độ với tâm không

Này Tỷ này Huynh mau buông bỏ

Hận thù ganh ghét tâm long đong

Uất khí dồn hơi khó tu tiên

Hãy mau HÍT THỞ để thanh lòng

Trì tâm NIỆM PHẬT chẳng chứa rác

Thanh nhẹ khí thông mặt sáng hồng

Thủy Bùi - Missouri 18/8/2019